

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι ἑννέα

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Τρύφωνος μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὅπου ὁμως ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Τρύφων, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων. Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν λέγονται:

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»,

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τὸ ἐξῆς προεόρτιον, εἰς ἥχον δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

«Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες».

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (Ρωμ. ν' 28 – 39) (2α Σεπτ.) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως (Λουκ. ι' 19 – 21) (Σάβ. Ι' ἐβδ. Λουκᾶ).

Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

2. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Οὐράνιος χορός».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀγκάλας σήμερον» (ἴδε ἀνωτέρω).

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινός

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: τὰ 3 ἰδιόμελα· «Λέγε Συμεὼν» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα· «Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου, Σιών», μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων εἰς τὸ β' καὶ γ'.

«Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν».

«Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰσραήλ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ τοῖς Χερουβεὶμ ἐποχούμενος».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη» (τρὶς).

Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηνναίῳ.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ».

Στίχος· «Ἐξηρεύξω ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου».

Εὐαγγέλιον Ὅρθρου· «Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ» (Λουκ. β' 25 – 33).

Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ..., Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη» (δοξαστικὸν ἐσπερίων).

Κανὼν: τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»¹⁷.

17. Καίτοι ἡ ἑορτὴ κατατάσσεται εἰς τὰς θεομνηστικὰς ἑορτάς, τὰ παλαιὰ Τυ-

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «*Ὡς τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ*» (ἅπαξ).

Ἀφ' ε' ὥδῃς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «*Χέρσον ἄβυσσοτόκον*».

Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλονται τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· «*Ἀκατάληπτόν ἐστι*» ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μέχρι καὶ τοῦ «*Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ*». Ἀπὸ δὲ τοῦ «*Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν*», συνάπτομεν καὶ τὰ 4 τροπάρια τῆς θ' ὥδῃς, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Καταβασία· «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ὡς νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*».

Ἐξαποστειλάριον· «*Ὡς πνεύματι τῷ ἱερῷ*» (τρὶς).

Αἵνοι: τὰ 3 προσόμοια· «*Νόμον τὸν ἐν γράμματι*» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὡς ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Χαῖρε, Κεχαριτωμένη*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον α'

«*Ἐξηρεύξαιτὼ ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου*».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«*Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖρεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα*».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«*Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου*».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«*Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου*».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Δόξα, καὶ νῦν.

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

πικὰ ὀρίζουν τὸν στίχον «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», ἀντὶ τοῦ «*ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», διότι τὰ πλεῖστα τροπάρια τοῦ κανόνος ἀναφέρονται εἰς τὸν Χριστὸν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἀντίφωνον β΄

«Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται·
ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς».

«Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς».

«Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε
ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς».

«Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· περέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν
σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου
τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου».

«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο
λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος».

«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

Εἰσοδικόν· «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν
ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βα-
σταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε Κεχαριτωμένη».

Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Εβρ. ζ' 7 – 17).

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς» (Λουκ. β' 22 – 40).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ...», Ἐν νόμου σκιᾷ».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», ὁ β' χορὸς εἰς ἦχον β' τὸ «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

«Εἶπ τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, Ἄννης τῆς προφήτιδος.

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, Θεοκτίστου μάρτυρος.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' ΛΟΥΚΑ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου). Ἀγάθης μάρτυρος, Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Θεοδοσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ ὁσίου.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἦχος α'. Ἑωθινὸν Α'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη».

Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ α' ἡχοῦ 4, τῆς ἑορτῆς τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα· «Λέγε Συμεὼν» (2 Φεβρουαρίου) καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Μὴ προσευξώμεθα» εἰς 3.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Παντοκράτορ Κύριε». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ α' ἡχοῦ· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Βεβαρμένων τῶν ὀφθαλμῶν». Καὶ νῦν, τὸ «Καὶ νῦν» τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς· «Ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Χαῖρε, Κεχαριτωμένη*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ α' ἤχου. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν ἀγκάλαις*».

Ὅρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια: «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Χαῖρε, Κεχαριτωμένη*».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (5 Φεβρουαρίου).

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ α' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «*Τῆς μετανοίας*». Καὶ νῦν· «*Τῆς σωτηρίας*». «*Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι*».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος εἰς 4, ὁ τῆς ἑορτῆς εἰς 4 ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»¹⁸ καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὰ 2 καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «*Ταπείνωσις ὑψωσε κατησχυμμένον*». Δόξα, τὸ ἕτερον· «*Ταπείνωσις ὑψωσε πάλαι Τελώνην*». Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς· «*Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ*».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναιίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «*Χέρσον ἄβυσσοτόκον*».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «*Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι*».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Α' ἀναστάσιμον· «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τοῦ

18. Βλ. τὴν προηγηθεῖσαν ὑποσημείωσιν 16.

Τριωδίου· «Υψηγορίαν φύγωμεν» καὶ τὸ μεθέορτον· «Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον» (5 Φεβρ.).

Αἱνοί: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Μὴ προσευξώμεθα» κτλ. μετὰ τῶν ἐκεῖσε στίχων.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτικά· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ μήτρان παρθενικὴν». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς ΛΓ' Ἐπιστολῶν· «Παρηκολούθηκάς μου» (Β' Τιμ. γ' 10 – 15).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Ις' Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου)· «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν» (Λουκ. ιη' 10 – 14).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΛΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΖ' ἐβδ. Λουκᾶ.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βουκόλου Σμύρνης, Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου.

7. ΤΡΙΤΗ. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου, Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος ἀσκήσαντος, Ἀπρίονος ἐπισκόπου Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Παρθενίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου, Ζαχαρίου προφήτου, Μακαρίου ἐπισκόπου Πάφου.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς ἁγίου Θεοδώρου Πάφου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Ὅπου ὁμως ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Θεόδωρος, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναίων*. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, λέγονται:

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω, καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἀντίφωνα τῆς Ὑπαπαντῆς. Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγκάλαις*». Ἀπολυτίκια· «*Χαῖρε, Κεχαριτωμένη*», «*Στρατολογία ἀληθεῖ*», «*Τὸν ναόν σου ἐν Πάφῳ*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (Εφεσ. β' 4 – 10 καὶ Ματθ. ι' 16 – 22). Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον*».

9. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, Νικηφόρου μάρτυρος, Ἀμμωνος καὶ Φιλαργίου ἐπισκόπων Κύπρου, Ἀμμωνος καὶ Ἀλεξάνδρου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, καταλιμπανομένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς ἐν δὲ τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς λιτῆς, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ ἀντιφώνου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἐορτῆς, ἀντὶ τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται τὰ τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις: Ἐφεξῆς ἐν μνήμῃ ἐορταζομένου ἁγίου ἐν καθημερινῇ ψάλλομεν τὰς καταβασίας· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» καὶ τὸ κοντάκιον· «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*».

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω, καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς. Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις*». Ἀπολυτίκια· «*Ὡς στῦλος ἀκλόνητος*», καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου· «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β' 1 – 10) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως· «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ιω. ιε' 17 – ις' 2) (ζῆτει ἀμφότερα τῇ 26ῃ Ὀκτ.). Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον*».

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Βλασίου ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας βασιλίσσης.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Θεοδώρας ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (Ασώτου). Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας, Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ Κηπουροῦ.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Β'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Καὶ τρόπων μέτοχος».

Κοντάκιον· «Ὁ θεῖος βλαστός».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Εἰς ἀναμάρτητον χώραν» εἰς 3.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ὡ πόσων ἀγαθῶν». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ β' ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ β' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Β') Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἀγκάλας πατρικᾶς». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε ἀγνή».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναιίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Τὴν Μωσέως ᾠδήν».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Τῶν γηγενῶν».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Β' ἀναστάσιμον· «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὰ 2 τοῦ Τριωδίου· «Τὸν πλοῦτον ὃν μοι δέδωκας» καί· «Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ἁγία μνηροπάρθενε».

Αἱνοι: ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ ἀγαθέ». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Τῆς πατρῶας δόξης σου». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου· «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α' Κορ. ε' 12 – 20).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου· «Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς» (Λουκ. ιε' 11 – 32).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἶπεν τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΛΕ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ἐβδ. τῆς Ἀπόκρεω.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης τῶν ἀποστόλων.

14. ΤΡΙΤΗ. Αύξεντίου, Ἀβραάμ, Μάρωνος ὁσίων, Φιλήμονος ἐπισκόπου Γάζης ἱερομάρτυρος, Νικολάου Κορίνθου.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὁνησίμου ἀποστόλου, Ἀνθίμου τοῦ ἐν Χίῳ.

Νηστεία

16. ΠΕΜΠΤΗ. Παμφίλου μάρτυρος, Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Φλαβιανοῦ ὁσίου.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος, Μαριάμνης ἱσαποστόλου, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων.

Νηστεία

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Μαριάμνης καὶ Αὐξιβίου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγίου, ἡ ἀκολουθία δυνατὸν νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἑξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερίῳ: Καὶ νῦν τῶν ἑσπερίων· «*Παρθένε ἡ σκιά*» καὶ γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν· «*Νέον οὐρανὸν καινοφανῆ*». Ἀπολυτίκια· «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ: «*Θεὸς Κύριος*» καὶ ἀπολυτίκια· «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*». Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τοὺς αἵνους, Καὶ νῦν· «*Τετραυματισμένον με*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*». (Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἵνων παραλείπονται).

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον*».

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τῆς Ἀπόκρεω (Ψυχοσάββατον), ἐν ᾧ μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, Λέοντος πάπα Ῥώμης, Λέοντος καὶ Παρηγορίου μαρτύρων, Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Κοντάκιον· «Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς (ἄνευ εἰσόδου)

Προοιμιακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: μαρτυρικά τοῦ β' ἤχου 3· «Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου στιχηρὰ καὶ καθίσματα τοῦ β' ἤχου, Παρασκευῇ ἐσπέρας) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν».

Δόξα· «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Ἄνευ εἰσόδου. «Φῶς ἱλαρὸν» καί, ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, ψάλλεται εἰς ἤχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα» ἐκ γ', τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου, τὰ δὲ δύο ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς.

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Εὐθύς τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὸ παραλειφθὲν τέταρτον μαρτυρικὸν τοῦ β' ἤχου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐψάλη εἰς τὰ ἑσπέρια· «Μεγάλῃ ἡ δόξα ἦν ἐκτίσασθε ἅγιοι» ἄνευ στίχου καὶ τὰ 2 νεκρώσιμα τοῦ β' ἤχου· «Οἶμοι! οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, ἤχος β', Παρασκευῇ ἐσπέρας ὡς «Δόξα») καί· «Ἐκ γῆς πλαστοουργήσας με» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, ἤχος β', Σαββάτῳ πρῶτῳ ὡς «Δόξα» αἰνῶν)¹⁹. Πρὸ δὲ ἐκάστου προτάσσονται οἱ ἐξῆς στίχοι.

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται».

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

19. Ἡ τάξις τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου, ὅταν ἐν αὐτῷ ψάλληται «Ἀλληλούϊα», εὐρίσκεται διατετυπωμένη εἰς τὸ Πεντηκοστάριον (βλ. Ψυχοσάββατον) καὶ εἰς παλαιὰ Τυπικά, τὰ ὅποια ὀρίζουν ἐν μαρτυρικὸν καὶ δύο νεκρώσιμα. Ἡ περὶ τῶν 4 μαρτυρικῶν διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. ὀφείλεται εἰς σφάλμα τῆς α' ἐκδόσεως τοῦ Τριωδίου, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰς μεταγενεστέρας ἐκδόσεις.

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον· «*Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε*».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ψάλλεται ἐκ τῆς **Παρακλητικῆς ὁ νεκρώσιμος κανὼν** τοῦ β' ἤχου· «*Τῷ θανάτῳ σου καταπατήσας θάνατον*» (ζητεῖ τοῦτον τῷ Σαββάτῳ πρωί, κανὼν εἰς κοιμηθέντας)²⁰. Ὁ κανὼν ψάλλεται ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια εἰς ἐκάστην ᾠδὴν μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων· εἰς τὸ α' τροπάριον· «*Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου*», εἰς τὸ β'· «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται*», εἰς τὸ γ'· «*Δόξα*» καὶ εἰς τὸ δ'· «*Καὶ νῦν*».

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ψάλλεται τὸ κάθισμα· «*Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην*» (ζητεῖ αὐτὰ ἐν τῷ *Τριωδίῳ*, εἰς τὸν κανόνα τοῦ Ὁρθρου τῆς αὔριον, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν).

Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, τό κοντάκιον· «*Μετὰ τῶν ἀγίων*» καὶ ὁ οἶκος· «*Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις*» (ζητεῖ αὐτὰ ἐν τῷ *Τριωδίῳ* εἰς τὸν κανόνα τοῦ Ὁρθρου τῆς αὔριον, μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν).

Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται ἀργῶς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα*».

Εὐθὺς τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτικά· «*Ὁ βάθει σοφίας*». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «*... ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα*». Καὶ νῦν, θεοτοκίον· «*Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα*».

Εἵτα ἡ ἐκτενής· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς*» ὑπὸ τοῦ ἱερέως, μετ' ἐκφωνήσεως· «*Ὅτι ἐλεήμων*».

Καὶ εὐθὺς τὰ τροπάρια· «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐξῆς·

Ὁ ἱερεύς· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*».

Ὁ α' χορός· «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων*»

20. Τοῦτον ὀρίζουν τὸ *Τριώδιον* καὶ παλαιὰ *Τυπικά*. Ἡ διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. ἡ ὀρίζουσα παγίως τὸν κανόνα τοῦ πλ. β' ἤχου μᾶλλον ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνάλογον περίπτωσιν τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Τότε ὅμως ὁ ἥχος τῆς ἐβδομάδος εἶναι πάντοτε ὁ πλ. β', ἐνῶ ἐνταῦθα ποικίλλει.

εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων. Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεύει ὀνομαστικῶς τῶν κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεὺς· «Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ α' χορός· «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεὺς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζῶν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς πάντων τῶν ἀπὸ περμάτων ἕως περμάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πρᾶχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς» καὶ ποιεῖ τὴν συνήθη ἀπόλυσιν.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Ἀναγινώσκεται τὸ τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν, εἰς ὃ, μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», λέγεται, ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων· «Ἐλέησον ἡμᾶς», τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας».

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούϊα» ἐκ δ' εἰς ἦχον πλ. δ', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα, μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ μαρτυρικὰ τοῦ β' ἡχοῦ (ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου, Σαββάτῳ πρῶτῃ)· «Ὁ παιδρύνας τοὺς ἀγίους σου» κτλ., μετὰ τῶν ἐκεῖσε στίχων.

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

Εὐθὺς ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὑπὸ τοῦ ἱερέως ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ²¹.

Εἴτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ.

«... Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανὼν: τοῦ Τριωδίου· «Ἄσμα ἀναπέμψωμεν» εἰς 8, μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἀντὶ καταβασίας.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὰ καθίσματα· «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναιίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

21. Εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς συνήθως δὲν γίνεται εἰς τὸν Ὁρθρον μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων, ἀλλὰ κατὰ τὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας.

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ μετὰ τὴν θ' ὁδὴν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει».

Ἐξαποστειλάρια: «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», «Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Μαρία θεονύμφευτε».

Αἱνοί: τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες».

Δόξα· «Ὡς ἄνθος μαραίνεται». Καὶ νῦν· «Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε».

«Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα αἰνῶν: τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ β' ἤχου· «Ρύμην τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν» μετὰ τῶν ἐκεῖσε στίχων (ζητεῖ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, Σαββάτῳ πρωῒ).

Δόξα· «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ». Καὶ νῦν· «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» καὶ τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἐορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον: «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος νεκρώσιμος· «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων» (Α' Θεσ. δ' 13 – 17).

Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω· «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λουκᾶ. κα' 8 – 9, 25 – 27, 33 – 36).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

«Εἶπ τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ἀπφία ἀποστόλων, Φιλοθένης ὁσίας τῆς Ἀθηναίας.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Γ'

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς Τυροφάγου γίνεται ἀποχὴ κρέατος καὶ κατάλυσις ἰχθύος, τυροῦ καὶ ὠῶν (λευκὴ νηστεία).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας».

Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι».

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Οἱμοὶ μέλαινα ψυχή». Καὶ νῦν· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ γ' ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς· «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Υπὸ τὴν σπὴν, Δέσποινα, σκέπην», τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ὡρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ γ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με ..., Τὰ πλήθη».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ῥδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Τὸ βῆμά σου φρικτόν», «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν». Δόξα, «Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἐλπίς τοῦ κόσμου».

Ἀφ' ε' ῥδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναιίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Ἀσπόρου συλλήψεως».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Γ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τοῦ Τριωδίου· «Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως», «Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3· «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν».

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι» (Α' Κορ. ν' 8 – θ' 2).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκριεω· «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς» (Ματθ. κε' 31 – 46).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἶν τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Σημειώσεις: Ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς σήμερον εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλονται τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου* δῖς, τὸ μαρτυρικὸν καὶ τὸ θεοτοκίον, ὡς ἀναγράφονται εἰς τὸ *Τριώδιον*. Ἐπίσης εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, ψάλλονται τὰ ἐν τῷ *Τριωδίῳ* καθίσματα. Μετὰ τὴν αἵτησιν τῆς 5' ᾠδῆς, ἐὰν τὸ *Μηνναῖον* δὲν ἔχει ἴδιον κοντάκιον, λέγεται τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας, καὶ εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν ψάλλονται τὰ εἰς τὸ *Τριώδιον* καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατακεχωρημένα (ἰδιόμελον, μαρτυρικὸν καὶ θεοτοκίον).

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια ἑβδομάδος τῆς Τυρινῆς.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης, Ἀγάθωνος πάπα Ῥώμης, Διδύμου, Νεμεσίου καὶ Ποταμίου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

21. ΤΡΙΤΗ. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις, Ζαχαρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ εὗρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, Ἀνθούσης μάρτυρος, Ἀρίστωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρίστωνος εὐρίσκεται εἰς τὸν 11ον τόμον τῶν *Κυπρίων Μηνναίων*.

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία Λειτουργία.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης, Κλήμεντος μάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηνναῖα*.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Α' καὶ Β' εὗρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «*Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ*» καὶ τὰ ἔτερα 3· «*Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν*» (ἅτινα ζῆτει μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου). Δόξα· «*Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν*». Καὶ νῦν· «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἵσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (Πέμπτη τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας)· «*Ὁ τοῦ Κυρίου σταυρὸς*» (δῖς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «*Οἱ τὴν*

ἐπίγειον ἀπόλαυσιν» (ἅπαξ), μετὰ τῶν συνήθων στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Χαῖρε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν». Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου· «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα». Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Καθίσματα, ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, προκειμένον καὶ Εὐαγγέλιον ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ..., Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν» (ζήτησις εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ).

Κανόνες: τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», τοῦ Προδρόμου ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ (ἡ Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ), πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», τοῦ Τριωδίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὰς ε', ν' καὶ θ' ᾠδὰς, εἰς ἃς ὑπάρχουσι τριῶδια, καταλιμπάνομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν (πρῶτον) τοῦ Τριωδίου, καὶ ψάλλομεν μόνον τὸν κανόνα τοῦ ἁγίου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τὰ δύο τριῶδια μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὰ καθίσματα τοῦ Προδρόμου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ δὲ τὴν ζ', τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν θ' στιχολογοῦμεν καὶ τὴν Τιμιωτέραν. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου»²².

Ἐξαποστειλάρια, αἵνοι καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις». Ἀπολυτίκια, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν χριστιανῶν». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου· «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν» (Β' Κορ. δ' 6 – 15) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως· «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοπηγίῳ» (Ματθ. ια' 2 – 15). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

22. Σημειωτέον ὅτι, κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, λέγονται μὲν αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου», ἀλλὰ εἰς ἃς ᾠδὰς εἰσὶ τριῶδια λέγεται καταβασία ὁ εἰρμὸς τοῦ δευτέρου τριωδίου.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπράντων ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Μαρκέλλου Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, Ῥηγίνου ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ῥηγίνου εὐρίσκεται εἰς τὸν 11ον τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν*.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὑψὺς ἀνατείλασα».

Κοντάκιον· «Προφῆτα Θεοῦ».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς (ἄνευ εἰσόδου)

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ» εἰς 6. Δόξα· «Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσαντες». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Ἄνευ εἰσόδου. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ», ἡ προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον· «Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ», τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον· «Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς» (δὺς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Τῶν ἁγίων μαρτύρων» (ἅπαξ), μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα· «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη». Καὶ νῦν· «Χαῖρε, ἀγνείας κειμήλιον». «Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν». Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Ἀναγινώσκεται τὸ τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν, εἰς ὃ, μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», λέγεται, ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων· «Ἐλέησον ἡμᾶς», τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν». Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» ὡς συνήθως.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», ἀπολυτίκια· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα).

Κανὼν: τοῦ Τριωδίου (τῶν πατέρων) μετὰ τῶν εἰρμῶν²³ καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Μεθ' ἐκάστην δὲ ὥδην ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ἀντὶ καταβασίας.

Ἀπὸ γ' ὥδης: καθίσματα· «Ἀντωνίου τὸ πρᾶον». Δόξα· «Τοὺς δεσμοὺς διαρρήξαντες». Καὶ νῦν· «Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην».

Ἀφ' 5' ὥδης: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μνημολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ μετὰ τὴν 9' ὥδην ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει».

Ἐξαποστειλάρια: «Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι» καί· «Τοὺς ἐν ἀσκήσει».

Αἵνοι: τὰ 4 προσόμοια· «Τὴν τῶν πατέρων ἅπαντες πληθύν».

Δόξα· «Ὅσοι πατέρες». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος».

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Ἀπολυτίκια: «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Προστασία τῶν χριστιανῶν». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῶν ὁσίων· «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22 – ζ' 2).
(Ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ).

Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς· «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν» (Ματθ. ζ' 1 – 13).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἶν τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις.

23. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ψάλλεται πρῶτον ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς (ἢ τοῦ ναοῦ) καὶ ἔπειτα ὁ τῶν πατέρων.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν πρωτοπλάστων. Πορφυρίου Γάζης, Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεοκλήτου μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν Δ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Κοντάκιον· «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος».

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα· «Ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ παραδείσου». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ δ' ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς· «Ἥλιος ἀκτῖνας ἔκρυπεν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὡρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Δ') Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «*Τῆς μετανοίας*». Καὶ νῦν· «*Τῆς σωτηρίας*». «*Ἐλέησόν με ..., Τὰ πλήθη*».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ *Τριωδίου* μετὰ τοῦ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Ἀπὸ γ' ῥοῆς: τὰ ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος, τὰ καθίσματα τοῦ *Τριωδίου*. «*Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ*». Δόξα· «*Νῦν ὁ καιρὸς*». Καὶ νῦν· «*Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε*».

Ἀφ' ε' ῥοῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ *Τριωδίου*, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναιίου* καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ *Τριωδίου*.

Καταβασίαι· «*Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεξεύσας*».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «*Θεὸν ἀνθρώποις*».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Δ' ἀναστάσιμον· «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράπαντες*» καὶ τὰ δύο τοῦ *Τριωδίου*. «*Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε*» καί· «*Ἀποικισθέντες, Κύριε*».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ *Τριωδίου*. «*Οἶμοι ὁ Ἀδάμ*».

Δόξα, τοῦ *Τριωδίου*. «*Ἐφθασε καιρὸς*». Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς*».

Ἀπολυτίκια· «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «*Τῆς σοφίας, ὁδηγέ*». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῖν ἡ σωτηρία*».
(*Ρωμ.* ιγ' 11 – ιδ' 4).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «*Εὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις*»
(*Ματθ.* ζ' 14 – 21).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*», «*Εἶπεν τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως».

Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ δ' ἤχου· «Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρ-
σεως».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ δ' ἤχου· «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι»
(ζῆτει εἰς τὸ τέλος τοῦ *Τριωδίου*), τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου*·
«Ἐγκρατεία τὴν σάρκα» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Μηναίου*· «Κατ'
εἰκόνα γενόμενος» (27 Φεβρ.).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*· «Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου» μετὰ τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*.

Ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου*· «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου, Κύριε»
(δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος» (ἄπαξ) μετὰ τῶν στίχων
αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀντὶ ἀπολυτικίων, τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ
Χριστοῦ». Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καὶ νῦν· «Υπὸ τὴν σὴν
εὐσπλαγχνίαν»²⁴.

Ἀμέσως ὁ ἀναγνώστης· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιω-
τέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ». Καὶ ὁ ἱερεὺς· «Ὁ
ὢν εὐλογητός». Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν· «Ἐπουράνιε
βασιλεῦ», τὰς 3 μεγάλας μετανοίας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ·
«Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός»·
Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Πάντων προστατεύεις
ἀγαθή». Τοῦτου ψαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ
ιερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

24. Κατ' ἀρχαίαν τάξιν, τὸ τελευταῖον τοῦτο τροπάριον λέγεται χῦμα ὑπὸ τοῦ
ἀναγνώστου.

Σημειώσεις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ κατὰ τοὺς κατανυκτικούς Ἑσπερινούς τῶν Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ψαλλομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἡχῶν ἐκάστης ἐβδομάδος, τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριφδίου καὶ τῶν τροπαρίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ *Μηναίου*.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. (ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ). Προκοπίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου, Γελασίου μάρτυρος.

Ἦρχεται ἡ ἀγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ

Σημειώσεις: 1. Ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καὶ Παρασκευῇ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ (ὅπερ παραλείπεται μόνον τὴν Καθαρὰν Δευτέραν), τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὡρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου τελοῦνται κατὰ τὴν κατωτέρω ἐκτιθεμένην τάξιν.

2. Μετὰ τὴν Θ' Ὡραν, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἄνευ Προηγιασμένης, τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ καὶ ἐν μνήμῃ ἐορταζομένου ἀγίου μετὰ Προηγιασμένης (πλὴν τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καθ' ἣν τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἐν οἷα ἡμέρᾳ ἂν τύχη).

3. Τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας ψάλλεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, τῇ δὲ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται ἀνὰ μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

4. Κατὰ τὰ Σάββατα, τῷ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, τῷ δὲ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τυπικὴ διάταξις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς

Μεσονυκτικὸν (τῇ Καθαρᾷ Δευτέρᾳ παραλείπεται)

Ψάλλεται ἀκριβῶς ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἐν τῷ Ὡρολογίῳ (Α'. Τὸ καθ' ἡμέραν).

Ὁρθρος

Ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*». Τρισάγιον. «*Κύριε ἐλέησον*» (ιβ'). «*Δόξα, καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τὸ «*Ἐπακούσαι σου*²⁵» ἀργῶς,

25. Κατὰ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν, τὸ «*Ἐπακούσαι σου*» οὐ λέγεται, ἀλλὰ μετὰ

κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὁποίου ὁ ἱερεὺς θυμῷ διὰ κατσίου. Εἴτα, πάλιν τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον καὶ τὰ εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (γ') τετράκις εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος μετὰ τῶν στίχων· «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Ἀκολουθῶς ψάλλονται οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι (ὄρα τούτους εἰς τὸ Ὡρολόγιον ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) τοῦ ἦχου τῆς ἐβδομάδος²⁶.

Εἴτα μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ἀναλόγως τοῦ ἦχου καὶ τῆς ἡμέρας (ὄρα ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Ἐὰν ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου ἔχη κοντάκιον εἰς τὴν 5' ᾠδὴν, ψάλλεται μετὰ τῶν καθισμάτων τῆς α' στιχολογίας καὶ τὸ μαρτυρικὸν πρὸ τοῦ θεοτοκίου (ζήτει μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Μετὰ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν, ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου.

Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), ἡ ἐκφώνησις· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» καὶ εὐθὺς χῦμα ἡ στιχολογία τῶν θ' ᾠδῶν²⁷.

Μετὰ τὰς ᾠδὰς ψάλλεται ἡ ἀναγινώσκεται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου

τὸ «Εὐλογητὸς» καὶ τὸ τρισάγιον, λέγονται τὰ τροπάρια· «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου».

26. Μετὰ τὸ «Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός», ἕκαστος ὕμνος συμπληρῶνεται ὡς ἐξῆς· Διὰ τὸν α': Τῇ Δευτέρᾳ· «... προστάσιαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς».

Τῇ Τρίτῃ· «... πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς».

Τῇ Τετάρτῃ· «... δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς».

Τῇ Πέμπτῃ· «... πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς».

Τῇ Παρασκευῇ· «... δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς».

Διὰ τὸν β': Διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἀναλόγως τῆς προσωνυμίας αὐτοῦ. Π.χ. «... πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου (ἢ ὁσίου ἢ ἀθλοφόρου κτλ.), σῶσον ἡμᾶς».

Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομνηστικῆς ἑορτῆς, τότε ὁ β' στίχος συμπληροῦται ὡς καὶ ὁ α'.

Διὰ τὸν γ': ἡ συμπλήρωσις πάντοτε διὰ τοῦ· «... διὰ τῆς Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς».

27. Αἱ ἐννέα ᾠδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς θ' ᾠδῆς, τῆς ὁποίας τὸ δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται, ἥτοι ἡ προσευχὴ τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τὸ α' μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν Τιμιωτέραν, τῶν δὲ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν». Ἡ τάξις αὕτη, σχηματικῶς, ἔχει ὡς ἀκολουθῶς·

καὶ τῶν τριωδίων τῆς ἡμέρας. Καὶ εἰς ἃς μὲν ᾠδὰς ὑπάρχουσι τριῶδια, προηγείται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 μετὰ τοῦ εἰρμοῦ καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*» καὶ ἔπονται τὰ τριῶδια μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Εἰς ἃς δὲ ᾠδὰς οὐχ ὑπάρχουσι τριῶδια, λέγεται μόνον ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 6.

Τῇ δὲ Τρίτῃ ἐκάστης ἐβδομάδος, καθ' ἣν τὰ τριῶδια ἔχουσι β' ᾠδὴν, μετὰ τὴν α' ᾠδὴν τοῦ *Μηναίου*, λέγεται ἡ β' ᾠδὴ τῶν τριωδίων μόνη μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ἔπεται ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ *Μηναίου*.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*. Τῇ Τετάρτῃ ἐκάστης ἐβδομάδος, ὅμως, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς ἐκ τοῦ *Τριωδίου*, διότι ἡ γ' ᾠδὴ ἔχει τριῶδια. Ἔπεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ σταυροθεοτοκίον).

Μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν, ψάλλεται πάντοτε ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, γίνεται πάλιν μικρὰ συναπτὴ καὶ ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἢ ἐλλείπει τούτου, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ τῆς ἡμέρας (ὅρα εἰς τὸ τέλος τοῦ *Τριωδίου*, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας) καὶ τὸ συναξάριον.

Μετὰ τὴν 6' ᾠδὴν, ψάλλεται πάντοτε ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου μετὰ τοῦ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*».

Εἰς τὴν 7' ᾠδὴν στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῷ τέλει δὲ αὐτῆς ψάλλεται πάντοτε ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου καὶ μετ' αὐτὸν εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου ψάλλεται τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἡχοῦ τῆς ἐβδομάδος ἐκ γ' (ζήτει αὐτὰ εἰς τὸ τέλος τοῦ *Τριωδίου* ἢ εἰς τὸ *Ὡρολόγιον*), συμπληρούμενον ὥς καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι.

Ἡμέρα	Ὀλόκληρος ἡ ᾠδὴ	Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος
Δευτέρα	α' ν' θ'	γ' δ' ε' ς' ζ'
Τρίτη	β' ν' θ'	α' γ' δ' ε' ς' ζ'
Τετάρτη	γ' ν' θ'	α' δ' ε' ς' ζ'
Πέμπτη	δ' ν' θ'	α' γ' ε' ς' ζ'
Παρασκευὴ	ε' ν' θ'	α' γ' δ' ς' ζ'

Κατὰ τὴν αὐστηροτέραν τάξιν, αἱ ὑπολειπόμεναι δύο ᾠδαὶ ς' καὶ ζ' στιχολογοῦνται ὁλόκληροι τὰ Σάββατα τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν, πάντοτε κατὰ τὸ ἴδιον σύστημα: ὁλόκληρη ἡ ς', ζ', ν' καὶ θ' καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς α', γ', δ' καὶ ε'.

Εἴτα οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ. «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (δὺς) καὶ τὸ μαρτυρικὸν (ἅπαξ) μετὰ τῶν στίχων· «*Ενεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε*» καί· «*Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ*» κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

«*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον· «*Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν Τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητός ..., Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*», καὶ εὐθὺς ἄρχονται

Αἱ Ὑμνολογίαι

Ὑμνος Α΄: Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμοὺς τῆς Α΄ Ὑμνολογίας. Εἴτα Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς*» (ἐκ γ'). «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'), καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς Α΄ Ὑμνολογίας· «*Τὸ πρωῒ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ²⁸. Εἴτα (χῦμα) Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη*», καὶ ψάλλονται οἱ στίχοι· «*Τὰ διαβήματά μου*» κτλ. ἐκ β' ἕκαστος, ἐκτὸς τοῦ «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*», ὁ ὁποῖος λέγεται ἐκ γ'. Εἴτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ κοντάκιον ἀναλόγως τῆς ἡμέρας ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ. Τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*». «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν Τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς*», καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*». Εἴτα τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «*Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν*». Εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὑμνος Γ΄: Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμοὺς τῆς Γ΄ Ὑμνολογίας. Εἴτα Δόξα, καὶ νῦν κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ὑμνολογίᾳ καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς Γ΄ Ὑμνολογίας· «*Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα*» μετὰ τῶν

28. Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς, μετὰ τῶν ψαλμῶν ἐκάστης Ὑμνολογίας καὶ τῶν τροπαιῶν αὐτῆς, ἐπισυνάπτεται καὶ τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ *Ψαλτηρίου*, τὸ ὁποῖον ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλείπεται.

στίχων αὐτοῦ. Εἶτα (χῦμα), Δόξα, καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*», καὶ τὸ «*Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός*». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ χῦμα τὰ τροπάρια· «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» κτλ. Τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ') κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*», τὸ τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «*Δέσποτα Θεέ*». Εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὡρα ζ': Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμοὺς τῆς ζ' Ὡρας. Εἶτα Δόξα, καὶ νῦν κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς ζ' Ὡρας· «*Ὁ ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα (χῦμα), Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν*», καὶ τὸ τροπάριον τῆς προφητείας ἐκ τοῦ *Τριωδίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό²⁹. Εἶτα λέγεται τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ, ἡ προφητεία καὶ τὸ ἕτερον προκείμενον. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· «*Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια· «*Σωτηρίαν εἰργάσω*». Δόξα· «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα*». Καὶ νῦν, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ· «*Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ*», τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ· «*Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις*». Τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ') κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*», τὸ τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «*Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων*». Εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὡρα θ': Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμοὺς τῆς θ' Ὡρας. Εἶτα Δόξα, καὶ νῦν κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς θ' Ὡρας· «*Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα (χῦμα), Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς*», καὶ τὸ «*Μὴ δὴ παραδῶης*». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ χῦμα τὰ τροπάρια· «*Βλέπων ὁ ληστής*» κτλ. Τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ') καὶ εὐθὺς· «*Δόξα, Καὶ νῦν. Τὴν Τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Δι' εὐχῶν*», καὶ αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «*Κύριε καὶ Δέσπο-*

29. Τόσον τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, ὅσον καὶ τὸ προκείμενον, λέγονται ὑπὸ πολλῶν χῦμα καὶ ἅπαξ, χάριν συντομίας. Τὰ λειτουργικὰ βιβλία ὁμως προβλέπουν ὅπως αὐτὰ ψάλλονται εἰς τὸν ἐκεῖ ἀναγραφέντα ἥχον, ὅπως γίνεται καὶ εἰς τὸ προκείμενον τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὸν Ὁρθρον.

τα τῆς ζωῆς μου», καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' Ὡρας· «Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ». Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ μακαρισμοὶ εἰς ἦχον πλ. δ', λέγοντες μεθ' ἑκάστων τὸ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», ὁμοίως καὶ εἰς τὸ «Δόξα» καὶ εἰς τὸ «Καὶ νῦν». Ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ· «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε», «Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα» καὶ· «Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε». Εἷτα ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια· «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κτλ., τὸ «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», «Ἄνες, ἄφες», «Πάτερ ἡμῶν», «Ὅτι σοῦ ἐστίν» καὶ ἀναγινώσκονται τὰ κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης», τῆς ἡμέρας³⁰, τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ τῆς ἡμέρας (ὄρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας). Δόξα· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν χριστιανῶν». «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ». «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν». «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας.

Μὴ τελουμένης Προηγιασμένης ἄρχεται ἀμέσως ὁ Ἑσπερινός, διὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ὁ Προοιμακός.

Ἐὰν θὰ τελεσθῇ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία, μετὰ τὸ «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι», λέγεται τὸ τρισάγιον, «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Παναγία Τριάς», γίνεται μικρὰ ἀπόλυσις καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς διὰ τοῦ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία».

Ἑσπερινὸς (ἄνευ Προηγιασμένης)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸν προοιμακόν, καὶ ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά³¹. Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα», προσόμοια τοῦ Τριωδίου

30. Τῇ Δευτέρᾳ, τῶν Ἀσωμάτων· «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ».

Τῇ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου· «Προφῆτα Θεοῦ».

Τῇ Τετάρτῃ, τοῦ Σταυροῦ· «Ὁ ὑψωθείς».

Τῇ Πέμπτῃ, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων· «Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας», καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου· «Ἐν τοῖς Μύροις, ἄγιε».

Τῇ Παρασκευῇ, τοῦ Σταυροῦ· «Ὁ ὑψωθείς».

Ζήτει ταῦτα εἰς τὸ Ὡρολόγιον, ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν, καὶ εἰς τὸ Τριώδιον, Δευτέρα Α' ἑβδομάδος νηστειῶν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον.

31. Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς στιχολογεῖται καὶ τὸ ὑπ' ἀκρίβεια τοῦ Ψαλτηρίου (τὰ «Πρὸς Κύριον») ὁλόκληρον ἐν συνεχείᾳ ἄνευ ἐνδιαμέσων συναπτῶν. Ἐν ταῖς ἐνορίαις ὁμοῦς λέγεται μόνον, ὅταν τελῆται Προηγιασμένη.

3 καὶ τοῦ *Μηναίου* 3. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου* (τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος). «*Φῶς ἱλαρόν*». «*Ἐσπέρας*». Τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν προκειμένων καὶ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου* (δὺς) καὶ τὸ μαρτυρικὸν (ἅπαξ) μετὰ τῶν στίχων. «*Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου*» καί. «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*». Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον (τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον). Τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια. «*Θεοτόκε Παρθένε*» κτλ. Τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν. «*Τὴν Τιμιωτέραν*». Ὁ ἱερεὺς. «Ὁ ὢν εὐλογητός ..., Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*». Εἴτα τὸ τρισάγιον, τὸ «*Κύριε ἐλέησον*» (ιβ') καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν. «*Παναγία Τριάς*». Ἀκολουθῶς ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα*» (ἐκ γ'), τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33). «*Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ ρμδ' (144). «*Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου*». Εἴτα. «*Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον* (γ'). *Εὐλόγησον*» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Μέγα Ἀπόδειπνον

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῷ *Ὡρολογίῳ*.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς ἡμέρας ἢ τῆς Θεοτόκου, ἥτοι

Κατὰ μὲν τὴν Α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν τὸ ὠρισμένον τιμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος (τὸ ἐν τῷ *Τριωδίῳ*), μετὰ στίχου. «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με*». (Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος, μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν ψάλλεται ἀργῶς τὸ κοντάκιον. «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*», καὶ μετὰ τὴν 9' ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ἀργῶς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. «*Ἀσπόρου συλλήψεως*»).

Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς κανὼν ἐκ τοῦ *Θεοτοκαρίου* κατὰ τὸν ἦχον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.

Κατὰ δὲ τὴν Μ. Ἑβδομάδα τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας.

Μετὰ τὸν κανόνα, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον. «*Κύριε τῶν δυνάμεων*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ *Ὡρολογίῳ*.

Μετὰ τὸ «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*», καὶ μόνον κατὰ τὴν Α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, ἀναγινώσκεται τὸ ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος. (Τῇ Δευτέρᾳ. «*Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε*». (Λουκ. κα' 8 – 26). Τὰ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος σημειοῦνται ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ). Εὐθύς. «*Εἰρήνη πᾶσι*» κτλ. ἐκ τοῦ *Ὡρολογίου*.

Πρὸ δὲ τοῦ «Δί' εὐχῶν» οἱ πιστοὶ λαμβάνουν συγχώρησιν ἀσπαζόμενοι τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως, ψαλλομένου ἀργῶς, τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ τοῦ θεοτοκίου· «Πάντων προστατεύεις», τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τοῦ σταυροθεοτοκίου· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

28. ΤΡΙΤΗ. Βασιλείου ὁμολογητοῦ, Νυμφᾶ καὶ Εὐβούλου ἀποστόλων.

Τῷ ἐσπέρας: ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ ψάλλεται τὸ β' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν· «Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Ματθ. ζ' 1 – 13).

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ῥωμαίου ὁμολογητοῦ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κασσιανοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*. Τῷ πρωῒ, μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὡρῶν, αἱ ὁποῖαι τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἀνωτέρω, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων. Ἀναλυτικὴ τις διάταξις περιγράφεται κατωτέρω καὶ ἐφαρμόζεται καθ' ὅλας τὰς Προηγιασμένας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Ἑσπερινὸς καὶ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία».

Ὁ προοιμακός, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς» (δῖς), τὸ μαρτυρικόν· «Εἴ τις ἀρετή», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Φεγγοβόλους ὑμᾶς» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Πρότερον ἀσκήσασα» εἰς 4 (1η Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Χαίροις, ἡλιόμορφε».

Εἵσοδος (μετὰ θυματοῦ) ἢ, ἐὰν πρόκειται ν' ἀναγνωσθῇ Εὐαγγέλιον, μετ' Εὐαγγελίου). «Φῶς ἱλαρὸν» (χῦμα).

Ὁ ἱερεύς· «Ἑσπέρας».

Ὁ ἀναγνώστης· «Προκείμενον, ἦχος (δεῖνα), ψαλμὸς (δεῖνα)».

Ὁ ἱερεύς· «Πρόσχωμεν».

Καὶ τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

Ὁ ἱερεύς· «Σοφία».

Ὁ ἀναγνώστης· «Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα».

Ὁ ἱερεὺς· «Πρόσχωμεν».

Καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀκολουθῶς λέγεται τὸ ἕτερον προκείμενον καὶ ἀμέσως ὁ ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ ἐμμελῶς· «Κέλευσον».

Καὶ ὁ ἱερεὺς, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ κρατῶν εἰς τὴν δεξιὰν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ ἐξηρητημένον θυμιατόν, ἐκφωνεῖ· «Σοφία· ὀρθοί». Στραφεῖς δὲ πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐξελθὼν εἰς τὰ βημόθυρα, ἐπιλέγει· «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι».

Ἀκολουθῶς ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν ἀναγνώστην· «Εἰρήνη σοι», εἶτα στραφεῖς πρὸς ἀνατολὰς λέγει «Σοφία». Καὶ εὐθύς, ἱστάμενος μετὰ θυμιατοῦ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν αὐτήν, ψάλλει τὸ «Κατευθυνθήτω», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ χοροὶ ἐναλλὰξ τετράκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ ἐκάστην πλευρὰν τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀπαγγέλλοντος τοὺς οἰκείους στίχους. Ἐπανερχόμενος δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ψάλλει αὐτὸς τὸ «Κατευθυνθήτω» μέχρι καὶ τοῦ «... ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου», ὁπότε ἐξέρχεται εἰς τὰ βημόθυρα καὶ θυμιᾷ συγχρόνως τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν λαόν, ἐνῶ ὁ α' χορὸς συμπληροῖ· «... ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου» κ.λπ.

[Ἐνταῦθα ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα, ἐν μνήμῃς δὲ ἁγίων, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον].

Εἶτα ἡ ἐκτενὴς καὶ αἱ αἰτίσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων (τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων διπλοκατηχούμενα παρεμβάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Δ' ἑβδομάδος) καὶ τῶν πιστῶν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου», ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ, εἰς ἦχον πλ. β', τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν». Εἰς τὴν φράσιν· «... ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων ἐν ἄκρῳ σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἧν συνεχίζεται ὁ ὕμνος· «... Ἴδου θυσία μυστική», μέχρι τέλους.

Εἶτα τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ Κυριακὴ προσευχή· «Πάτερ ἡμῶν».

Κοινωνικόν· «Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα» (ἡ ἐν μνήμῃ ἁγίου· «Εἰς μνημόσυνον»).

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Δέσποτα Παντοκράτορ», μεθ' ἧν τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν»: ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ' (33)· «Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ ρμδ' (144)· «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου».

Τῷ ἐσπέρας, τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τὸ γ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν· «Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ» (Μάρκ. ια' 23 – 26. Ματθ. ζ' 7 – 8).